

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....8:10
מוצט"ק.....8:41
סוף זמן ק"ש.....8:34
שיעורים כסדרן
בבלי.....עירובין צ"ט
ירושלמי.....קידושין ל"ב
תוספתא.....שביעית פרק א'

שעה 2, גליון 39 (89)

פרשת חקת, אבות פרק ה', שעת תשע"ג לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ וועלן קענסטו דאך יא ~

יעדער ווייסט אז צו זיין אן ערליכער איד קומט נישט אן אזוי גרינג, עס איז דא א גרויסער יצר הרע וואס שלעפט דעם מענטש צו טוהן זאכן וואס איז נישט גוט פאר אים, צו טוהן זאכן וואס איז קעגן דעם רצון ה', און אסאך מאל פאלט מען ליידער דורך.

אבער דער רצון, צו וועלן זיין אן ערליכער איד, דאס קען מען נישט צונעמען פון א מענטש, אפילו ווען מען איז פארזינקען אין שאול תחתית, מען פאלט דורך מיט שווערע עבירות, טאר מען אבער נישט אויפגעבן די רצון, מען דארף כאטש 'וועלן' זיין אן ערליכער איד, מען זאגט פארן אייבערשטן: "באשעפער, איך וויל זיין אן ערליכער איד", באשעפער, איך וויל נישט טוהן קיין עבירות, איך וויל נאר טוהן דיין רצון", דאס קען מען נישט אוועק נעמען פון א מענטש, און ווען א מענטש זאל זיין שטארק מיט דעם, אפילו ער זעהט אויס ווי אזוי ער זעהט נאר אויס, אבער ער געבט נישט אויף די רצון, ער וויל נאך אלץ זיין אן ערליכער איד, און נאכדערצו ווען ער זאגט דאס ארויס מיטן מויל צום אייבערשטן, ווערט פון דעם זייער גרויסע זאכן, און צום סוף וועט ער טאקע ווערן אן ערליכער איד.

רצון איז וויכטיג בגשמיות אויך, בגשמיות קען מען אויך נאר מצליח זיין אויב מען איז שטארק מיטן רצון, צו וועלן מצליח זיין, און מען זעהט בחוש אז ווער עס איז אן עקשו, ער געבט נישט אויף, אפילו ווען ער האט קאנקרענטן, מענטשן וואס ווילן אים נאר אונטער ברענגן, אבער ער איז שטארק מיט זיין רצון, ער געבט נישט אויף, ער איז שטארק ביי זיך אז ער וועט זיךער מצליח זיין, אזא מענטש איז טאקע זייער מצליח

המשך בדף ב

פרשת השבוע

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה, די מפורשים פרעגן פארנוואס זאגט די תורה זאת חקת "התורה" - דאס איז די געזעץ פון די "תורה", מען רעדט דאך דא נאר פון איין מצוה, פון די מצוה פון "פרה אדומה"?

נאך איז שווער, די פסוק הייבט אן מיטן לשון "לאמר" וואס דאס מיינט אמירה רפה, א ווייכע שפראך, און דער פסוק זאגט ווייטער "דבר" אל בני ישראל, וואס דאס איז א שטרענגע לשון.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) אז אפילו עס איז דא א מצוה פון "תוכחה", ווען מען זעהט א איד טוט אן עבירה דארף מען אים זאגן מוסר, אבער נישט יעדער קען זאגן מוסר, אזוי ווי מיר געפינען אין די גמרא (ערכין ט"ז): אז רבי עקיבא האט געזאגט: "איך וואונדער מיר אויב עס איז דא היינט איינער וואס קען זאגן מוסר", און אויב רבי עקיבא האט דאס געזאגט אין זיין דור, וואס זאלן מיר שוין היינט זאגן?, ווייל ווען איינער זאגט מוסר אויף די נישט ריכטיגע וועג, טוט ער נארנישט אויף, און ער מאכט נאך ערנער, מען קען נאר זאגן מוסר אזוי ווי משה רבינו האט געזאגט מוסר, אזוי ווי די גמרא דערציילט (שפת פ"ח): אז ווען די אידן האבן געזינדיגט מיט די עבירה פון די עגל, וואס די אידן האבן דעמאלטס עובר געווען אויף די דריי הארבסמע עבירות, עבודה זרה, גילוי ערוות, און שפיכת דמים, האט זיי משה רבינו געזאגט: "דער אייבערשטער האט ענק נאך אלץ ליב!", און אזוי האבן די אידן תשובה געטוהן, און ווען משה רבינו וואלט זיי אנגעשריגן "וואס האט עמיץ געטוהן?! איר ווייסט וואס איר האט דא פארדארבן?!" וואלטן די אידן גענוארן אינגאנצן מיואש, און זיי וואלטן אינגאנצן אויפגעגעבן און נישט תשובה געטוהן.

און די זעלבע גייט ווייטער אן אין יעדן דור, ווי רש"י פרעגט אויפ'ן פסוק, (שמות לב, לד) "ובימים פקדי ופקדתי", אז ביי יעדע שפראך וואס עס קומט אויף אידן, איז דא אין דעם אביסל פונעם חטא העגל, ווייל די עבירות פון דעמאלטס חזר'ן זיך איבער אין יעדן דור, און ווער עס וויל היינט זאגן מוסר פאר אידן, קען עס נאר טוהן אויף דעם וועג פון משה רבינו, אויף א גוטע וועג, צו מחוק זיין אידן "דער אייבערשטער האט ענק נאך אלץ ליב" און דאס וועט זיי געבן די חיזוק צוריק צו קומען צום אייבערשטן און תשובה טוהן.

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

דַּעֲרַפֵּאָר דַּאָרְף מֵעַן זַעְהַן צו גַּיִן צו אַז צַדִּיק נְוֵאָם אִיז מְחֻזַּק אִידֶן, און ווייזט זײ אַז דַּעֲר אײַבעֲרִשְׁמַטֵּר הָאָט זײ לִיב, און זײ קִעֲנֵעַן שְׁמַעַנְדִּיג קוֹמֵעַן צוים אײַבעֲרִשְׁמֵן.

דָּאָס אִיז פֿשֵׁט אִין פֿסוּק, דִּי פֶּרָה אֲדוּמָה אִיז דַּאָךְ דַּעֲר תִּיקוּן אוֹיף דִּי עֵבֶרְהָ פֿון דִּי עַגְלָה, זָאגְט דַּעֲר פֿסוּק, זֹאת חֻקַּת "הַתּוֹרָה", דָּאָס אִיז דִּי גַעֲזוּעִין פֿון דִּי גֵאָנְצֵעַ תּוֹרָה, ווייל אַזױ ווי מִשָּׁה רַבִּינוּ הָאָט גַּעֲרַעֲקֵט צו דִּי אִידֶן נֶאָךְ דִּי חֻמַּא הַעַגְלָה, אַזױ דַּאָרְף מֵעַן שְׁמַעַנְדִּיג רַעֲדֵן צו אִידֶן, נֶאָר מְחֻזַּק זײַן און שְׁטאַרְקֶן.

דָּאָס זָאגְט דַּעֲר פֿסוּק ווייטער "לֵאמֹר, דַּבֵּר" ווען מֵעַן וויל זָאגֵן שְׁמַרְעֲנִיגֵעַ ווערמער פֿאַר אִידֶן, מוז עִם זײַן אויך אויף אַ ווייכֵע וועג פֿון חִיזוּק.

(תּוֹךְ הַחֹמַל לִיל שֶׁב"ק חֻקַּת שְׁנַת תַּשְׁמ"ז)

***

נִיךְ אֵת הַפֿלֵעַ, דַּעֲר אײַבעֲרִשְׁמַטֵּר הָאָט גַּעֲהִיִּסֵן פֿאַר מִשָּׁה רַבִּינוּ עַר זָאל רַעֲדֵן צוים שְׁמִיִן אַז עִם זָאל גַּעֲבֵן וואַסער, אַבעֲר מִשָּׁה רַבִּינוּ הָאָט גַּעֲשְׁלָאָגֵן דַּעֲם שְׁמִיִן.

מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א אִיז דָּאָס מַסְבִּיר לױט ווי דַּעֲר רַבִּי זָאגְט (ליקוטי מוֹהֲר"ו חֵלֶק א' סִימָן קצ"ז) אויף דִּי מִשְׁנָה (אֲבוֹת ב') אַל תַּעֲשֶׂה תַּפְלִתְךָ קִבְעָה, אֲלֵא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם, "קִבְעָה" קֵעַן אויך מײַנען "גַּיְבָה", דָּאָס מײַנֵט אַז ווען אַ אִיד בַּעֲהֵט פּוֹנֵעַם אײַבעֲרִשְׁמֵן אַ זַאךְ, דַּאָרְף עִם זײַן בְּרַחֲמִים וְבַתְּחִנּוּנִים, מֵעַן מֵאָר נִישֵׁט זײַן פֿאַר־עַקְשָׁנִיט אַז דַּעֲר אײַבעֲרִשְׁמַטֵּר מוז דִּיקָא טוהן וואָס מֵעַן הָאָט גַּעֲבַעְמֵן, דָּאָס הֵייסֵט אַזױ ווי גַּיְבָה, נֶאָר אויב דַּעֲר אײַבעֲרִשְׁמַטֵּר וויל זָאל עַר מִיר גַּעֲבֵן, און אויב נִישֵׁט נִישֵׁט.

אַנוֹדָאֵי אויף תַּפְלָה דַּאָרְף מֵעַן הָאָבֵן עַקְשָׁנוּת, בַּעֲמֵן און בַּעֲמֵן און נִישֵׁט אויפֿהַעֲרֵן צו בַּעֲמֵן, אַבעֲר נֶאָכֵן בַּעֲמֵן דַּאָרְף מֵעַן הָאָבֵן אַסאַךְ סִבְלָנוּת, און זיך אײַבעֲרִשְׁמֵן צוים אײַבעֲרִשְׁמֵן אַז עַר זָאל טוהן ווי אַזױ עַר פֿאַרשְׁמִיִט, ווייל עַר ווייִסֵט דִּי בַּעֲסַמֵעַ וואָס עִם אִיז גוֹט פֿאַר אַזױ.

דַּעֲר רַבִּי זָאגְט (ליקוטי מוֹהֲר"ו חֵלֶק א' סִימָן ב') אַז דָּאָס אִיז גַּעֲוועֵן דַּעֲר פֿגַם פֿון מִשָּׁה רַבִּינוּ, אַז דַּעֲר אײַבעֲרִשְׁמַטֵּר הָאָט גַּעֲוִואַלֵט אַז עַר זָאל בַּעֲמֵן מִיט דִּי מוֹיֵל, דָּאָס מײַנֵט נִישֵׁט זיך עַקְשָׁנֵעַן, אַבעֲר מִשָּׁה רַבִּינוּ הָאָט גַּעֲשְׁלָאָגֵן דַּעֲם שְׁמִיִן, דָּאָס מײַנֵט אַז עַר אִיז גַּעֲנֵאָנְגֵעַן מִיט עַקְשָׁנוּת, אַז דַּעֲר אײַבעֲרִשְׁמַטֵּר זָאל דִּיקָא טוהן וואָס עַר הָאָט גַּעֲבַעְמֵן.

אַנוֹדָאֵי בײַ מִשָּׁה רַבִּינוּ אִיז דָּאָס גַּעֲוועֵן אַ דְּקוֹת־דִּיגֵעַ פֿגַם, וואָס מִיר פֿאַרשְׁמִיִעַן נִישֵׁט, אַבעֲר דִּי תּוֹרָה שְׁרִיבֵט דָּאָס אַז מִיר זָאלֵן זיך אַפֿלֵעֲרִיגֵעַן, אַז מֵעַן זָאל אַסאַךְ בַּעֲמֵן דַּעֲם אײַבעֲרִשְׁמֵן וואָס מֵעַן דַּאָרְף, אַבעֲר נִישֵׁט מִיט עַקְשָׁנוּת, נֶאָכֵן בַּעֲמֵן זָאל מֵעַן זיך אײַבעֲרִשְׁמֵן צוים אײַבעֲרִשְׁמֵן.

(תּוֹךְ הַחֹמַל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית חֻקַּת שְׁנַת תַּשְׁמ"ז)

שיחות מוהרא"ש

בְּגִשְׁמִיּוֹת, און דִּי זַעֲלֵבֵעַ דַּאָרְף מֵעַן זיך אַפֿלֵעֲרִיגֵעַן אויך אויף רוחניות, אַז ווען מֵעַן הָאָט אַ שְׁטאַרְקֵעַ רַצוֹן קוֹמֵט מֵעַן אַן צו אַלֵּעַס.

אַבעֲר צו דַּעֲם דַּאָרְף מֵעַן הָאָבֵן אַסאַךְ חִיזוּק, ווייל אַסאַךְ מֵאל גַּעֲבֵט מֵעַן זיך אַ קוֹק אַן און מֵעַן זַעֲהֵט ווי ווייט מֵעַן אִיז פֿון דִּי אַלֵּעַ זַאכֵן צו וואָס מֵעַן וויל צוֹקוּמֵעַן, און עִס זַעֲהֵט אויִס ווי מֵעַן וועט שוין קײַנמֵאל נִישֵׁט אַנְקוּמֵעַן דַּעֲרַצוּ, דַּעֲרַפֵּאָר דַּאָרְף מֵעַן זיך זײַער שְׁטאַרְקֶן און וויסן אַז יַעֲדֵר אִיד קֵעַן אַנְקוּמֵעַן צו דִּי גַרֵעֲסֵטֵעַ מַדְרִיגוֹת, און אויב וועט מֵעַן נִישֵׁט אַפֿלֵאָזֵן דִּי רַצוֹן, מֵעַן וועט וועלן און וועלן, און אַרױס־זָאגֵן מִיטן מוֹיֵל פֿאַרן אײַבעֲרִשְׁטוֹן דִּי אַלֵּעַ רַצוֹנוֹת וואָס מֵעַן הָאָט, וועט מֵעַן זיכֵער צוים סוֹף אַנְקוּמֵעַן דַּעֲרַצוּ, מֵעַן דַּאָרְף זיך אַלײַנִיט שְׁטאַרְקֶן און מְחֻזַּק זײַן "יָא, אִיךְ וועל נֶאָךְ מַצְלִיחַ זײַן", יָא, אִיךְ קֵעַן אַנְקוּמֵעַן צו אַלֵּעַס", "יָא, אִיךְ וועל זיך קֵעֲנֵעַן שְׁטאַרְקֶן אויף מײַנֵעַ נְסִיווֹנוֹת", און דָּאָס בְּרַעֲנִיגֵט אַרױן אַיִנעם מֵעַנְטֵשׁ אַ זַעֲלֵבֵט־זיכֵער־קײט אַז עַר וועט זיכֵער מַצְלִיחַ זײַן.

מֵעַן שְׁפִילֵט בַּאֲהַלְטֵן...

דַּעֲר הײַלִיגֵער צַדִּיק רַבִּי ר' בְּרוּךְ ל פֿון מַעֲזַעֲבִיזֵשׁ אִיז אַמֵּאל גַּעֲזִיץֵן בײַ זיך אִין צִימֵער און גַּעֲלֵעֲרֵט, אַיִנמִיטן לױפֵט אַרױן זײַן קֵלײַנֵער אַיִנִיקֵל און עַר ווייִנט מִיט זַמֵּעֲרִלִיכֵע טַרְעֵרן, "פֿאַרְוֵאָס ווייִנסטוּ?" פֿרַעֲגֵט אִים דַּעֲר זײַדֵע, זָאגְט דַּעֲר יוֹגְלֵל אַז עַר שְׁפִילֵט מִיט זײַנֵע חֲבָרִים 'בַּאֲהַלְטֵן', אַיִנֵער בַּאֲהַלֵט זיך און יַעֲדֵר דַּאָרְף אִים אויפֿזוכֵן, "און יַעֲצֵט אִיז גַּעֲקוּמֵעַן מײַן רײַע זיך צו בַּאֲהַלְטֵן, און אִיךְ וואַרט און וואַרט און קײַנֵער קוֹמֵט מִיר נִישֵׁט אויפֿזוכֵן".

ווען דַּעֲר צַדִּיק הָאָט דָּאָס גַּעֲהַעֲרֵט הָאָט עַר אויך אַנגַעֲהוּיבֵן מִיט צו וויינֵען, דַּעֲר גַּבֵּאֵי הָאָט גַּעֲפֿרַעֲגֵט דַּעֲם צַדִּיק פֿאַרְוֵאָס עַר ווייִנט, הָאָט אִים דַּעֲר צַדִּיק גַּעֲזָאָגֵט: "אִיךְ ווייִן אויף דַּעֲם וואָס מײַן אַיִנִיקֵל זָאגְט מִיר אַז עַר הָאָט זיך בַּאֲהַלְטֵן און קײַנֵער זוכֵט אִים נִישֵׁט, דִּי זַעֲלֵבֵעַ זָאָךְ אִיז דַּאָךְ אויך מִיטן אײַבעֲרִשְׁטוֹן, עַר בַּאֲהַלֵט זיך ווי דַּעֲר פֿסוּק זָאגְט הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָפִים, דַּעֲר אַיִבעֲרִשְׁטֵער בַּאֲהַלֵט זיך און עַר וואַרט אַז מֵעַן זָאל אִים קוֹמֵעַן זוכֵן, און קײַנֵער קוֹמֵט אִים נִישֵׁט זוכֵן".

דָּאָס אִיז דִּי אַרְבַּעַט פֿון אַ אִיד, עַר דַּאָרְף זוכֵן דַּעֲם אַיִבעֲרִשְׁטוֹן, אַפֿילו מֵעַן זַעֲהֵט אויִס ווי אַזױ

מֵעַן זַעֲהֵט נֶאָר אויִס, דַּאָרְף מֵעַן כֹּאטֵשׁ זוכֵן און וועלן און בַּעֲטֵן דַּעֲם אַיִבעֲרִשְׁטוֹן אַז מֵעַן זָאל זוכֵה זײַן צו זײַן אַן עַרְלִיכֵער אִיד. אַבעֲר פֿון דִּי אַנְדֵּרֵעַ זײט דַּאָרְף מֵעַן אויך וויסן אַז אַפֿילו מֵעַן וויל טאַקֵע זײַער שְׁטאַרְק צוֹקוּמֵעַן צו אַלֵּעַס, דַּאָרְף מֵעַן אַבעֲר אויך הָאָבֵן סִבְלָנוּת, און וואַרטן מִיט גַּעֲדוּלָה, עִס קוֹמֵט נִישֵׁט אַלֵּעַס אַן אִין אַיִן טאַג, מֵעַן טאַר נִישֵׁט ווערן צוֹבְרָאָכֵן ווען מֵעַן זַעֲהֵט אַז עִס אִיז נֶאָכְנִישֵׁט אַנְגַּעֲקוּמֵעַן, נֶאָר וואַרטן מִיט גַּעֲדוּלָה און נִישֵׁט נֶאָכְלֵאָזֵן דִּי רַצוֹן, וועט מֵעַן סוֹף כֹּל סוֹף צוֹקוּמֵעַן צו שײַנֵע זַאכֵן אויף דִּי וועלט און אויף יַעֲנֵעַ וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ג', ט', י"ב, ערך רצון)

זיך שטענדיג באנייען

דער ענין פון זיך באנייען שטענדיג האבן מיר מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן. דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (תרי מוה"ק סימן רמח): 'חידוש פמוני לא היה בעולם, אלא חידוש ווי איך בין איז נאך קיינמאל נישט געווען אויף דער וועלט. און איינע פון די פשטים אויף דעם איז, אז דאס גייט ארויף אויף דער זאך פון 'התחדשות', שטענדיג זיך אויפצופרישן און באנייען. דער הייליגער רבי האט געזאגט (תרי מוה"ק סימן שפה): 'נישט נאר א תורה איז ביי מיר גייס, נאר אפילו א ווארט ביי מיר איז גייס, און נישט נאר א ווארט נאר אפילו א אטעם איז ביי מיר גיי ממש. און ווען א מענטש זאל שפירן אזא חיות, אז א יעדע רגע באנייט ער זיך, וואלט ער קיינמאל נישט אראפגעפאלן.

דער הייליגער רבי נתן (לקוטי תלמות, פשר וחלב, הלכה ד'): רעדט ארום ווי ווייט א מענטש דארף זיך שטענדיג מתחדש זיין, און נישט קוקן אויף וואס עס איז געווען און אויף וואס עס גייט זיין, ווייל יעדע מינוט און יעדע רגע איז אלעס אינגאנצן ניי, ברענגט ער פונעם אר"י הקדוש (עץ חיים, היכל אדם קדמון, שער א, ענין ה, דף טו): די וואונדער פון דעם בורא כל עולמים, אז יעדע סעקונדע טוישן זיך אלע וועלטן!

קומט אויס אז די גאנצע בריאה וואס מיר זעהן, וואס דאס הייסט 'עולם העשייה', די גאנצע גלאוב' וואס באשטייט פון זיבן ביליאן מענטשן, מיט לענדער אן א שיעור, מיט אלע סארטן חיות, און בילי ביליאן די גרויסע מיט בלעטער, וואס קיין איין בלעטל זעהט נישט אויס ווי דער צווייטער, מען קען זיך נישט פארשטעלן די גרויסקייט פונעם אייבערשטן, נאכדעם די גראזעלעך, פון די גאנצע פדור העולם, וואס קיין איינס זעהט נישט אויס ווי די אנדערע, וואס דאס איז מורא'דיגע נפלאות הבורא, און ווייטער וואס מיר זעהן, די זון מיט די לבנה, מיט בילי ביליאן שטערן, וואס דער אייבערשטער פבכול האלט חשבון, און געט א נאמען פאר יעדן איינציגן שטערן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים קמו, ד): 'מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא', און דאס איז נאר וויפיל דער מענטש קען זעהן, און אפילו אין דעם האבן מיר נישט קיין השגה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן רכה): אז אלעס וואס די פארשערס זענען פארגומען צו פארשן איז נאך קוים די אנפאנג פון די וועלטן, און אפילו ביי דעם זענען זיי גוט צומישט, און אין קבלה ווערט דאס אלעס אנגערופן אין איין ווארט: 'עולם העשייה'. יעצט שטעלט זיך פאר וואס עס איז דא אין 'עולם הציורה', די אלע מלאכים וואס איז נאר דא, וואס מען קען אפילו נישט רעדן פון דעם, נאכדעם די העכערע עולמות 'עולם הבריאה' און 'עולם האצילות', וואס דאס אלעס איז נאר א לבוש פבכול פארן איין סוף.

המשך בדף ד

מילי דאבות פערל ווערטער אויף פרקי אבות

משניות ברענגט אלעס גוט'ס.

בן עשר למשנה

עס זענען דא מענטשן וואס מיינען אז משניות איז נאר געמאכט געווארן פאר עלטערע אידן צו לערנען, "ווען איך וועל זיין אן עלטערער איד, וועל איך לערנען יעדן טאג עטליכע משניות צווישן מנחה מעריב", אבער דער אמת איז נישט אזוי, דער תנא זאגט בן עשר למשנה א אינגל פון צעהן יאר דארף מען שוין צוגעוואוינען ער זאל אנהייבן לערנען משניות, אנהייבן פון מסכת ברכות און אזוי לערנען מסכת נאך מסכת, ביז ער וועט ענדיגן ששה סדרי משנה, און אנהייבן נאכאמאל, אזוי א גאנץ לעבן, ווייל דאס לערנען משניות לייטערט אויס א מענטש, און ער קויפט זיך איין די יסודות פון די תורה.

משנה"ה איז די אותיות נשמ"ה, עס לייטערט און הייליגט די נשמה.

עס ווערט געברענגט (מדרש תלפיות) אז אשך בן יעקב זיצט ביים טיר פון גיהנום, און ווער עס האט געלערנט משניות לאזט ער נישט אריין אין גיהנום.

דער הייליגער "בית יוסף" האט זוכה געווען צו א מגיד פון הימל, אין זכות וואס ער האט געלערנט אסאך משניות (ספר מגיד מישרים).

דער זחר הקדוש שרייבט (זחר, פראשית מב.) אז ווער עס זאגט אסאך משניות, ברענגט דאס אים צו אלע גרעסטע וועלטן.

דער מדרש זאגט (ויקרא רבה, פ"ז, ס"ג) ווער עס לערנט משניות איז ווי ער האט מקריב געווען א קרבן.

נאך זאגט דער מדרש (שם) די אידן וועלן נישט ארויס גיין פון גלות, נאר אין זכות פון משניות, קומט אויס אז ווער עס לערנט אסאך משניות, איז מקרב די גאולה, און עס ווערט געברענגט אז די סכום פון פרקים וואס עס איז דא אין גאנץ משניות, איז ווי די גימטריא פון "משיח בן דוד" ווייל אין זכות פון משניות וועט משיח קומען.

וואויל איז דעם וואס באפלייסט זיך צו לערנען אסאך משניות, וועט אים זיין גוט א גאנץ לעבן!

(חסדי אבות פרק ה' משנה כ"ד)

***

דריי עס אויף ביידע וועגן.

בן בג בג אומר, הפך בה והפך בה דכולה בה.

דער מדרש שמואל זאגט אז בן בג בג איז געווען א גר, און עס קען זיין אז ער איז געווען דער גר וואס איז געקומען צו הלל אז ער וויל זיך מגייר זיין אבער ער גלייבט נאר אין תורה שבכתב און נישט אין תורה שבעל פה, האט אים הלל אויסגעלערנט קודם די א-ב אין א סדר, און אויפצומארגנס האט אים הלל איבערגעדרייט די סדר פון די א-ב, און ווען דער גר האט אים געפרעגט די פשט דערפון, האט אים הלל געזאגט אזוי ווי דו גלייבסט מיר מיט די א-ב זאלסטו מיר אויך גלייבן מיט די גאנצע תורה שבעל פה, ווייל מען קען נישט פארשטיין די תורה נאר אויב מען הערט אויס וואס די חכמים זאגן, עס איז נישט גענוג צו לערנען נאר די תורה אליין.

דאס זאגט בן בג בג, הפך בה והפך בה, דריי אויס די אותיות אויף ביידע וועגן, וועסטו זעהן אז מען מוז צוקומען צו די הייליגע חכמים אז זיי זאלן אונז מסביר זיין וואס די תורה זאגט.

(חסדי אבות פרק ה' משנה כ"ה)

***

אלעס ווענדט זיך אין דעם מויל.

לפום צערא אגרא

דער פסוק זאגט המנות והחיים ביד הלשון, אלעס ווענדט זיך אינעם מויל, ווען א מענטש טראכט נישט וואס ער רעדט, און ער רעדט נארישקייטן, ברענגט ער אויף זיך אסאך צרות, און פארקערט ווען א מענטש היט זיך דאס מויל, ברענגט ער אויף זיך אלע גוטע זאכן.

דאס זאגט דער תנא לפום - לויט די מויל, צערא - קומט צער אויפן מענטש, אדער אגרא - ער קען באקומען דורך די מויל אלע גוטע זאכן.

(חסדי אבות פרק ה' משנה כ"ו)

זיך שטענדיג באנייען

המשך

פירט דאָרט דער הייליגער רבי נתן אויס, אז פון דעם קען מען זיך ארויס לערנען דאס ענגן פון התחדשות, ווי ווייט א מענטש דארף זיך מחדש זיין, כאטשיג א מינוט פריער האט ער געטוען וואס ער האט געטוען, איז אָבער די יעצטיגע מינוט און סעקונדע שוין אינגאנצן ניי, און איך בין שוין נישט דער זעלבער מענטש, אָבער דאס צו באווייזן איז זייער שווער, אזוי ווי מען זעהט אז יעדער גייט ארום צופראכן און צושאסן, און עס גייט אזויפיל אַבער, וואס דאס אַלעס נעמט זיך ווייל ער שפירט זיך שוין אַלט אין זיין מצב.

דער הייליגער רבי זאָגט (שיחות הר"ן סימן נ"א): אַלט טאר מען נישט זיין, נישט קיין אַלטער חסיד, נישט קיין אַלטער צדיק, נישט קיין אַלטער בעל עבירה, עס איז נישטאָ אזא זאך אַלט; נאר שטענדיג ניי און פריש. און דאס איז דער נועג וואס דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט.

דער הייליגער מלבי"ם זי"ע איז קודם געווען רב אין שטאט בוקארעסט, און דארטן האבן דעמאלטס געוואוינט די גרעסטע ליצים און אפיקורסים, אין עס פלעגט דעמאלטס ארויסקומען דאָרט צוויי צייטונגען, 'הבוקר' און 'השחר', וואס האבן געהעצט און ליצנות געמאכט פון אידישקייט, און פון די אמונה רחמנא לצלן, אָבער דער הייליגער מלבי"ם איז געווען א שטארקע קעמפער קעגן די אַלע זאכן, און האט נישט נאכגעלאזט בשום אופן, פאן שטייט זיך אז מען האט אים גערודפ'ט, ווייל אז איינער וויל זיך נישט בייגן, האט מען אים פיינט, און מען רודפ'ט אים.

אמאל האט א איד געטראפן דעם הייליגן מלבי"ם דער דעמאלטסדיגער רב פון שטאט בוקארעסט, ווי ער קומט אראפ פארטאגס פון א הויכן געביידע, בשעת זיין פנים איז אינגאנצן רויט און פארפלאמט, פּרעגט אים דער איד: וואס איז געשען? ענטפערט ער אים: קום מאַרְגן מיט א האלבע שעה פריער, וועסט ארויף קומען מיט מיר אויבן אויף די געביידע, וועל איך דיר זאָגן. דער איד ווארט אויס אויף מאַרְגן, און פארטאגס גייט ער ארויף אויבן צוזאמען מיטן רב, און ער זעהט ווי דער רב שטייט פארגאפט און קוקט ווי אזוי די זון קומט ארויס און שיינט צוביסלעך אויף, און ער הייבט אן צו טאנצן און צו שפרינגען און ער ווערט פארפלאמט, פּרעגט אים דער איד: רבי, וואס איז געשען? זאָגט ער אים: זעהסט נישט דעם חסד פון פאשעפער, אז די זון שיינט אויף צוביסלעך? ! ווייל אז די זון זאל אויפשיינען אויף איינמאל, וואלטן מיר אַלע בלינד געווארן חס ושלום, און די זעלבע זאך ביינאכט, ווען עס ווערט ווען אין איין מינוט פינסטער, וואלטן מיר אַלע בלינד געווארן. און ווידער קוק איך אויף דעם חסד ווי אזוי דער אייבערשטער באנייט יעדן טאג די גאנצע בריאה פון דאסניי, אזויווי מיר זאָגן ביים דאווענען: 'ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית'. זאל איך נישט טאנצן און שפרינגען פארן אייבערשטן? !

(קונטרס וואס איז נייץ)

נייעס אינערהאלב

מוסדותינו הק'

מוהרא"ש שליט"א קערט זיך

צוריק פון ארץ ישראל

מיטן אייבערשטנס הילף האט זיך מוהרא"ש צוריק געקערט די וואך פון ארץ ישראל נאכן וויילן דארט פאר א וואך צו מחזק זיין די ארטיגע אידן.

די וואך דאנערטאג איז ווייטער פארגעקומען די וועכנטליכע שיעור ווי געווענטליך.

בזמן שהצדיק בעיר הוא הודה הוא זיהו הוא הדרה!

***

הערליכע פארשטעלונג

דורך די קינדער פון "בית פיגא"

די וואך איז פארגעקומען א העליכע פארשטעלונג דורך די תלמידות פון "בית פיגא", צו די שליסונג פון די יעצטיגע סקול-יאר.

די פארשטעלונג מיטן נאמען "דיימאנטן" איז געווען פון די באקאנטע משל פון א מענטש וואס איז געגאנגען אונטער די הרי חושך צו נעמען דיימאנטן, אבער אנקומענדיג דארט האט ער פארגעסן די סיבה פארוואס ער איז געקומען, און אזוי ווי דארט איז געווען זייער טייער ליכט האט ער זיך אנגעקויפט אסאך ליכט, און מיט דעם איז ער אהיימגעקומען, וואס דארט איז עס גארנישט ווערט געווען.

די קינדער האבן ארויסגעברענגט די שטארקע מוסר השכל אז מען דארף געדענקן פארוואס מען איז אראפגעקומען דא אויף דער וועלט, נאר אריינצוכאפן ווי מער מצות ומעשים טובים, וואס נאר דאס איז חשוב און נאר דאס וועט באגלייטן דעם מענטש אויף יענע וועלט.

עס זענען זיך צוזאמגעקומען א גרעסערע צאל פרויען מיטצוהאלטן די פארשטעלונג, און האבן אויסגעדרוקט גרויס באגייסטערונג איבער די געוואלדיגע סוקסעס פונעם פארשטעלונג.

זרע בירך ה'!

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א לייוו הוק-אפ 212-444-9191

הגליון הזה נתנדב לזכות

מו"ה אשר זעליג בן אסתר הי"ו ויה"ד שיתברך מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני ויחיה בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנה יצליח.

ולע"ו

ר' אברהם יוסף בן ר' שמשון ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

לעצטע געלעגנהייט

עס גייט בקרוב אנקומען א שיפמענט פון אלע חלקים "שיחות מוהרא"ש" איבערגעדרוקט אין א הערליכע פארמאט.

צו באקומען די גאנצע סעט קען מען זיך מעלדן אויפ'ן נומער

347-977-7994

פאר די אלע וואס באשטעלן פון פאראויס איז די פרייז איז \$160 ווען עס קומט אן אויף אמעריקא וועט די פרייז זיין \$200

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com